

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за зверненнями громадянина Канарова Хайдара Алійовича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 3, 6, 8, 9, 10, 11, 21, 22, 24, 32, 38, 40, 43, 53, 55, 56, 62, 68, 71, 124, 126, 129, пунктів 7, 8, 9 статті 138 Конституції України і законів України “Про звернення громадян”, “Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим”, “Про державну службу”

м. К и ї в
6 червня 2002 року
№ 33-у/2002

Справа № 2-34/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича – суддя-доповідач,
Савенка Миколи Дмитровича,
Тимченка Івана Артемовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за зверненнями громадянина Канарова Х.А. щодо офіційного тлумачення положень ряду статей Конституції України та законів України “Про звернення громадян”, “Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим”, “Про державну службу”.

Заслухавши суддю-доповідача Розенка В.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Канаров Х.А., житель міста Сімферополя, надіслав до Конституційного Суду України чотири листи, поіменовані як конституційні звернення. В них ідеться про бездіяльність деяких місцевих судів та Верховного Суду Автономної Республіки Крим, а також Верховного Суду України при розгляді його позовних заяв. Ці заяви стосувалися питань відмови ректорату Таврійського національного університету ім. В.І.Вернадського в прийнятті Канарова Х.А. на роботу, безпідставної, на його думку, виплати гонорару авторам Гімну Автономної Республіки Крим, а також пропозицій щодо скасування її представницького органу – Верховної Ради.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) Ухвалою від 10 травня 2002 року на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі за невідповідністю звернень громадянина Канарова Х.А. вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”, та неповідомчістю Конституційному Суду України порушених в них питань.

3. Судами, до яких звертався громадянин Канаров Х.А., відмовлено у прийнятті заяв за непідсудністю або залишено без руху у зв'язку з тим, що вони подані з порушенням вимог Цивільного процесуального кодексу України. Ці судові рішення Канаровим Х.А. за апеляційною та касаційною процедурами оскаржені не були. Вважаючи, що вони спричинили йому матеріальну та моральну шкоду, автор звернень просить протлумачити вищеназвані двадцять чотири статті Конституції України та три закони України. Однак ним не наведено обґрунтування необхідності офіційного тлумачення та не надано матеріалів, які б засвідчували неоднозначне застосування згаданих норм Конституції та законів України.

По суті, суб'єктом права на конституційне звернення порушено питання про законність дій адміністрації університету та процесуальних рішень суддів, вирішення яких до компетенції Конституційного Суду України не належить.

Виходячи з того, що звернення громадянина Канарова Х.А. не відповідають вимогам Закону України “Про Конституційний Суд України”, а порушені в них питання не підвідомчі Конституційному Суду України, та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтею 42, пунктами 2, 3 статті 45, статтями 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. На підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за зверненнями громадянина Канарова Хайдара Аліїовича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 3, 6, 8, 9, 10, 11, 21, 22, 24, 32, 38, 40, 43, 53, 55, 56, 62, 68, 71, 124, 126, 129, пунктів 7, 8, 9 статті 138 Конституції України і законів України “Про звернення громадян”, “Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим”, “Про державну службу” за невідповідністю цих звернень вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”, та невідвідомчістю Конституційному Суду України порушених в них питань.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ